

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งนิกมสร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอรือเสาะ และอำเภอศรีสากร จังหวัดนราชิวาส และในท้องที่อำเภอสุกิริน อำเภอจะแนะ อำเภอสุ่ไหงปาดี และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่ อำเภอรือเสาะ อำเภอระแงะ และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระ ราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่ อำเภอรือเสาะ และอำเภอศรีสาคร จังหวัดนราชิวาส และในท้องที่อำเภอสุคิริน อำเภอจะแนะ อำเภอ สุ่ใหงปาดี และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส พ.ศ. ๒๕๓๕ "

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอรือเสาะ อำเภอ ระแงะ และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๔ ให้จัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอรือเสาะ และอำเภอศรีสาคร จังหวัด นราธิวาส ภายในแนวเขตที่ดินตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เฉพาะในส่วนที่ดินที่เป็นของรัฐ

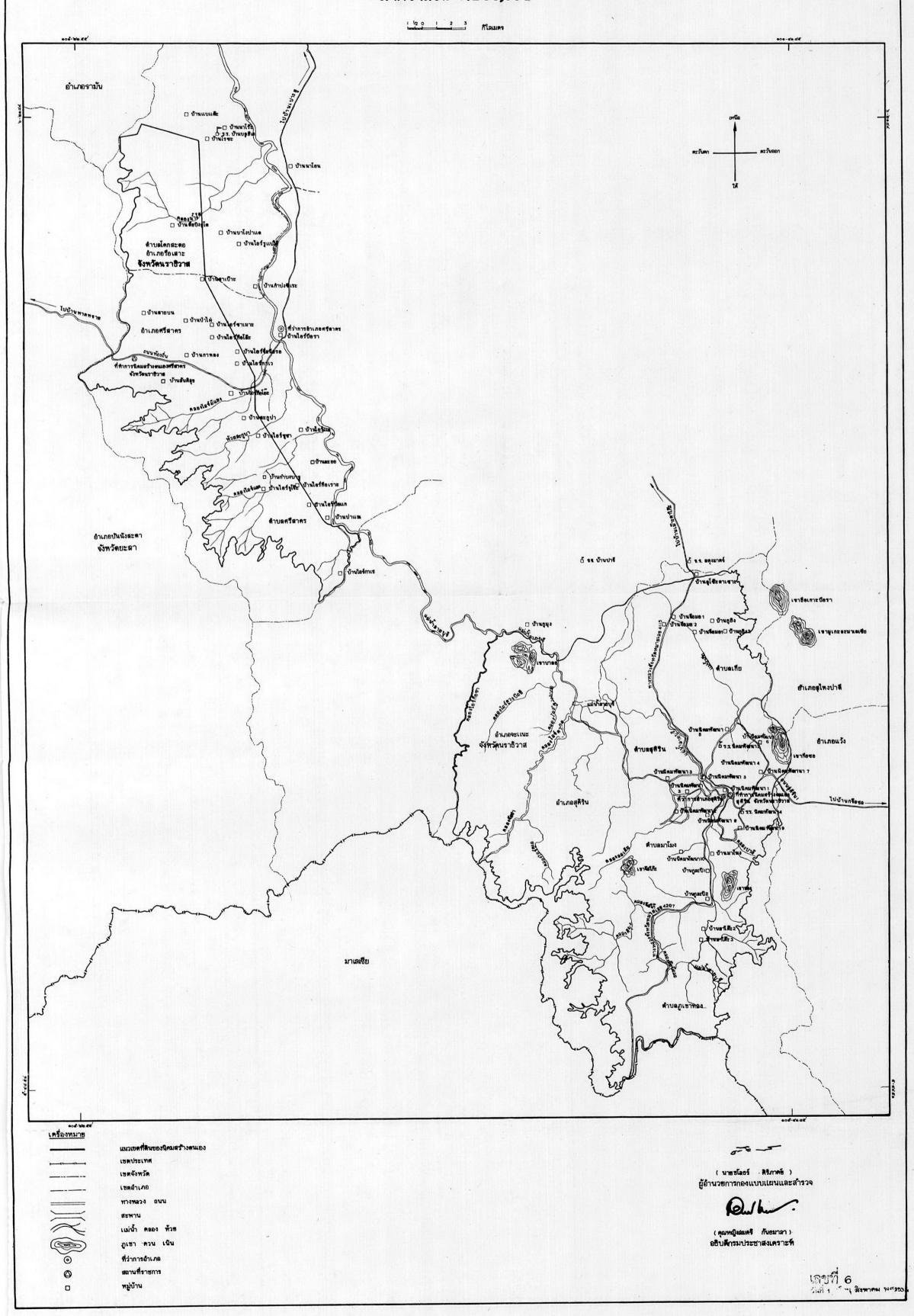
มาตรา ๕ ให้จัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอสุคิริน อำเภอจะแนะ อำเภอสุ่โหงปาดี และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส ภายในแนวเขตที่ดินตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เฉพาะใน ส่วนที่ดินเป็นของรัฐ

มาตรา b พระราชกฤษฎีกานี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาจัด ตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอรือเสาะ อำเภอระแงะ และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส พ.ศ. ๒๕๑๓ มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งนิคมลร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอรือเลาะ และอำเภอครีสาคร จังหวัดนราธิวาล และในท้องที่อำเภอลุคิริน อำเภอจะแนะ อำเภอลุ่ไหงปาดี และอำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาล พ.ค. ๒ ๕๓ ๕

มาตราล่วน ๑:๒๐๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในนิคมสร้างตนเอง ตามที่ได้กำหนด ไว้โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่อำเภอรื่อเสาะ อำเภอระแงะ และอำเภอแว้ง จังหวัดนราชิวาส พ.ศ. ๒๕๑๗ มีพื้นที่ป่าไม้บางส่วนเนื้อที่ประมาณ ๔๘,๕๔๒ไร่ ซึ่งมิได้ใช้ประโยชน์ ประกอบกับนิคมสร้างตนเอง มีพื้นที่กว้างขวางและไม่สะดวกแก่การบริหารงานของเจ้าหน้าที่ สมควรกันพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าวคืนให้กับกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ เพื่อรักษาไว้เป็นป่าที่สมบูรณ์ต่อไป พร้อมกับแยกการจัดตั้งนิคมสร้างตนเองนี้เสียใหม่เป็น สองนิคม และเนื่องจากได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและเขตของอำเภอในพื้นที่เขตนิคมสร้างตนเองนี้โดยได้มีการ แบ่งท้องที่ "อำเภอรือเสาะ " เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ แบ่งท้องที่ "อำเภอ แบ่งท้องที่ "อำเภอรอแงะ " ตั้งเป็น "กิ่งอำเภอ แว้ง " เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ แบ่งท้องที่ "อำเภอระแงะ " ตั้งเป็น "กิ่งอำเภอ จะแนะ อำเภอระแงะ " เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ และต่อมาก็ได้มีการยกฐานะกิ่งอำเภอดังกล่าวข้างด้นขึ้นเป็น "อำเภอ ศรีสากร " อำเภอระแงะ " เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ และต่อมาก็ได้มีการยกฐานะกิ่งอำเภอดังกล่าวข้างด้นขึ้นเป็น "อำเภอ ศรีสากร " อำเภอสุกิริน " และ "อำเภอจะแนะ " เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๔ และ พ.ศ. ๒๕๓๑ ตามลำดับ ภายหลังจากที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสร้างตนเอง ในท้องที่ให้ถูกต้องเสียในกราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชกฤษฎีกานี้